

der kunde dyrke de gamle Ideer paa frugtbringende Maade. Jeg tror fremdeles, at dette, at vi nedsætte en Kommission paa 15 Medlemmer, hvoraf Regeringen vælger de 7 og Rigsdagen de 8, 4 af hvert Ting, er den bedste Maade, naar der er aabnet Adgang for Kommissionen til at tilkalde sagkyndige, geniale sagkyndige, om man vil, efterhaanden som der bliver Brug for dem, og efterhaanden som de findes. Naar det ærede Medlem nærer saamegen Mistro til, hvorvidt Geniet bliver repræsenteret blandt de 15, hvilke Forventninger kan han da nære til, at Mænd med geniale Tanker ville blive repræsenterede, hvis vi siger, at der skal være ikke 15, men 17, 19 eller 21? Jeg tror, at Fremgangsmaaden her er den rigtige, at vi vælger de 15 efter de Regler, der ere forslaaede, og som ere gammelkendte i Lovgivningens Praksis, og saa bliver det de 15 Mænds Sag at supplere sig med andre, hvad enten man nu vil karakterisere dem som Mænd med geniale Tanker eller ej. Jeg fastholder dette og skal ikke længere ironisere over Genialiteten, og om den skal tages i store eller smaa Portioner. Det ærede Medlem syntes ikke, man skulde være maadeholden i saa Henseende, man skulde hugge løs og tage rask væk af Mænd med geniale Tanker, ikke nøjes med en eller to. Vil det ærede Medlem dog ikke være saa elskværdig at opgive mig Adressen paa en eller to Mænd med geniale Tanker? Det ærede Medlem maa jo kende saadanne. Giv mig derfor blot Adresserne paa dem, saa skal jeg tage Sagen under Overvejelse. Saa kunne vi maaske, naar Forslaget forlader Rigsdagen, se Antallet paa Kommissionens Medlemmer forhøjet fra 15 til 17. Det er muligt, men skulde det ærede Medlem ikke kunne opgive mig Adresser paa Mænd med geniale Tanker, saa tror jeg, det er bedst at overlade til de 15 Mænd, som blive valgte, paa den i Loven foreskrevne Maade at supplere sig med et eller to Genier.

K. Pedersen: Jeg skal fuldstændig afholde mig fra at komme ind paa Diskussionen om vort Forslag, som var stillet i 1908. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at vi ved enhver Forhandling komme ind paa den Sag. Den højtærede Landbrugsminister sagde med Hensyn til at tage Beskatningsforholdene med ind under Kommissionen, at det ikke gerne maatte staa som en Opgave i Kommissoriet, men at det er en given Ting, at den Kommission, som bliver nedsat, har Lov til at drage ogsaa

Beskatningsforholdene ind under sin Virksomhed, og under denne Forudsætning har jeg ikke noget imod, at det ikke staa i Kommissoriet; men jeg tror ikke, Kommissionen kan udføre sit Arbejde fyldestgørende, medmindre Beskatningsforholdene komme med ind. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i hans Udtalelse om, at det i Øjeblikket er saare vigtigt, at denne Kommission bliver nedsat, og jeg er ganske overbevist om, at Tidspunktet er inde, hvor der paa forskellige Maader skal ske en Vending i forskellige Forhold Landbruget vedrørende. Det vil ogsaa komme til at spille en betydelig Rolle i de første Aar, hvor heldig denne Kommission kan være med det Arbejde, der bliver lagt i dens Haand. Derfor tror jeg ikke, det er helt uden Betydning, at man udtaler det Ønske, at Kommissionen bliver større i Antal, hvilket jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa. Men Kommissionens Opgave er vigtig, derom føler jeg mig ganske overbevist, og kunde den blive bedre, ved, at der kom flere ind, vil jeg ikke modsætte mig det.

Schovelin: Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg dog er glad ved at have opnaaet saa meget, at jeg har faaet pillet ved Tallet 15; nu er der altsaa en Mulighed for, at vi kunne faa 17. Jeg skal med Fornøjelse opgive Adresser paa Mænd, som i alt Fald i al Beskedenhed, saaledes som det passer sig for vore smaa Forhold, have haft et eller andet genialt Indfald paa dette Omraade, og jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Imødekommen. Dernæst maa jeg have Lov til i denne Sammenhæng at gøre en anden Bemærkning. Jeg vilde endda føle mig tilfreds, hvis der i § 3 stod, at Kommissionen ikunde supplere sig ved at tilkalde sagkyndige Medlemmer. Men naar den højtærede Minister siger, at Midlertidigheden senere kan afløses af Permanens, er det jo ligefrem forhindret ved § 3, hvor der i 2det Punktum staa, at Kommissionen ogsaa kan tilkalde enkelte sagkyndige til midlertidig Deltagelse i dens Møder. Altsaa, de, som ikke ere sagkyndige, skulle sidde der hele Tiden, men de, som ere sagkyndige, skulle absolut kun være der midlertidigt. Det er den omvendte Verden. Jeg vilde allerede føle mig noget beroliget, hvis den højtærede Minister eventuelt vilde gaa ind paa, at Kommissionen kunde supplere sig med sagkyndige.